

Beste minister,

Wij hebben een zoon met het syndroom van down, hij zit op het ogenblik in groep 5 van het reguliere onderwijs. Door zijn rugzak, kan hij extra ondersteuning krijgen waardoor zijn ontwikkeling goed vooruit gaat. Extra ondersteuning bij de instructies zodat hij in de klas **samen** met zijn klasgenoten kan werken. Bijscholing van de leerkrachten zodat deze weten hoe de gedachtewereld werkt bij een kind met deze handicap. Mocht dit door het vervallen van een groot deel van zijn rugzak niet meer mogelijk zijn zal zijn toekomstperspectief er somber uitzien. Hoe krijgen de leerkrachten de kennis om met kinderen met Down om te gaan? Waar moet hij dan naar school? Het speciaal onderwijs?

Het is een kind wat leert door wat kinderen om hem heen doen, hierdoor wordt hij uitgedaagd om het ook te doen. In het speciaal onderwijs zal deze uitdaging er niet zijn, of een stuk minder.

Na groep acht, welke school wil hem dan nog hebben als er geen extra geld voor is. Is het de bedoeling dat hij gaat werken ver onder zijn niveau? Geen uitdaging heeft? Of wellicht een uitkering moet aanvragen terwijl hij graag wilt werken?

Wij ondersteunen het voorstel van de stichting downsyndroom.

Ook het meedenken, beslissen van ouders vinden wij erg belangrijk. Wij doen het samen met de school, wisselen gedachten uit. Wij kennen ons kind natuurlijk het beste.

Dus halveer de rugzak niet, de toekomst van deze kinderen waaronder mijn zoon hangt er vanaf.

Met vriendelijke groet,

H van Leeuwen-Pfennings, moeder van een zoon met Down Syndroom